

fra Kommuner, hvor vi er i Mindretal, som er i Stand til at godtgøre, om fornødent ved Eksempler, hvorledes man fra konservativ og Venstres Side modsætter sig Arbejders Igangsættelse. Jeg tror derfor, at den højtærede Minister skal vende sig andre Steder hen end til København — han kan ogsaa godt holde sig fra Taarnby Kommune, der gaar det godt nok. Lad os faa en ærlig Statistik over, hvad der er iværksat af Arbejde, ogsaa i Landkommunerne, lad os faa ordentlig Rede paa, hvor meget der er gjort fra Landkommunernes Side for at bidrage til Arbejdsløshedens Afhjælpning, vi har faaet meget Bidrag fra Landboernes Side i Retning af Overfald paa arbejdsløse, til Ære for Landboerne iværksættes ogsaa dette Attentat paa 18 000—19 000 arbejdsløse, som undrages Understøttelse, men lad os faa Rede paa, hvor meget der fra de paagældende Kredse selv er ofret for at raade Bod paa denne Samfundsmisère, som Ministeriet og dets Partier i saa høj Grad har Ansvaret for.

Den højtærede Minister oplyste os om, at der sidste Aar har været anvendt, jeg tror 100 Mill. Kr. til arbejdsløse — det benægter jeg ikke, naar den højtærede Minister nævnte dette Tal, er det forhaabentlig rigtigt, men det er blot en meget sørgelig Kendsgerning, at det har været nødvendigt. Regeringen kunde ved en anden Politik have forringet denne Sum ganske betydeligt; hvis man i Stedet for at lade Landet oversvømme med Varer fra valutasvage Lande, indkøbt saavel af Staten som af private, havde fortsat den forstandige regulerende Politik paa dette Omraade, havde man ganske sikkert undgaaet at udrede 100 Mill. Kr. i Arbejdsløshedsunderstøttelse i sidste Aar. Efter at man imidlertid har gjort det, bliver man betænkelig, saaledes som vi hørte den højtærede Minister skildre, saa begynder man at opdage, at Statsfinanserne og hele den finansielle Situation nu er vanskelig, men saa ved man ikke anden Udvej end at slaa ned paa dem, der i Forvejen har mindst, paa dem, der har 12,80 Kr. om Ugen til Familiens Underhold. Paa dem slaar man ned og tager hele Beløbet 12,80 Kr. fra dem. Om det er Samfundspolitik eller Samfundsinteresser, der giver sig Udslag paa den Maade, overlader jeg til den højtærede Minister nærmere at belyse.

Endelig fik vi en Redegørelse eller visse Udtalelser fra den højtærede Minister om Sverige. Ministeren begyndte med at sige, at jeg havde givet en Redegørelse

i den stærke Form, man kender. Ja, jeg ved ikke af, at jeg i og for sig gav nogen Redegørelse i nogen stærk Form, jeg rettede nogle Urigtigheder, som er fremkommet fra Regeringens Side, og jeg skaanede derfor Ministeren for at gøre det — ellers havde han naturligvis maattet gøre det —, men den højtærede Ministers Sammenligninger mellem Nødhjælpsarbejder i Danmark og Sverige er jo det gyseeligste Halteværk, man kan tænke sig, de kan overhovedet ikke sammenlignes. Sverige ejer udstrakte Skovstrækninger, hvor man kan beskæftige mange Tusinde Arbejdere, og hvor man fortrinsvis har beskæftiget de Arbejdere, der er Tale om. Sverige har, som før nævnt, beskæftiget 30 000 arbejdsløse ved Nødhjælpsarbejder, Danmark 500, Herregud, hvad er det for noget at begynde at forsøge sig i Sammenligninger. Den højtærede Minister fortalte os videre, at Repræsentanterne i en Kommission, den Kommission, der har afgivet en Betænkning, har sluttet sig til Betragtningen om, at Understøttelsen skulde ophøre. Det er vist fuldkommen rigtigt, men der var Tale om enten at overføre dem til Arbejde eller sikre deres Underhold paa anden Maade. Det var Formaalet med hele denne Udvikling, at de paagældende skulde overføres til Arbejde, og for nogles Vedkommende — jeg formoder, det maa være de Vagabonder, Ministeren talte om, der ikke vilde søge Arbejde — skulde der sørges paa anden Maade, paa den Maade, som staar aaben for saadanne. Men hvad gør man her? Her begynder man med at kaste Folk ud i Brødløshed, man begynder med at berøve et meget stort Antal arbejdsløse enhver Understøttelse, og kun paa Foranledning af denne Forespørgsel faar vi Ministeren til at beskæftige sig med Tanken om, hvorledes de paagældende derefter skal behandles. Og af Svaret faar vi alligevel ingen Oplysning om, hvorledes de skal behandles, kun tomme Talemaader om, at de maa se at klare sig under de nye Forhold, benytte Muligheder og Chancer o. s. v., og det skønt den højtærede Minister ligesom alle andre ved, at de 18 000, som nu sættes udenfor Understøttelses-kasserne, ikke kan gaa hen at faa Arbejde hverken i den første eller den anden Uge eller den første eller den anden Maaned, saadan som Tilstandene er, ikke fordi de er arbejdssky, men fordi der ikke findes Arbejde. De kan ikke faa Understøttelse af Hjelpekasserne, fordi disse ikke har Pengene dertil; den højtærede Minister har medvirket til, at de ikke raader over de nødvendige Midler. Jeg spørger derfor